

«هوالحکیم»

عنوان:

حاملین و حی معصوم و حجت هستند

دکتر باقر پور کاشانی

صلی اللہ علیہ کیا صاحب الزمان ﷺ

『@SERATEHAGH1』

خداوند متعال وحی را نسبت به شایستگان خودش قرار داده، در پرتوئه این‌ها می‌توانیم هدایت بیابیم و این‌ها را مجهز کرده به سلاح عصمت، معصومشان هم قرار داده که اشتباه نکنند، اگر چنان‌چه به انبیاء وحی می‌داد، شیطان هم می‌توانست القاء بکند و نمی‌توانستند تشخیص بدهند، عصمت نمی‌داد این اشکال بود چون به همان اندازه ممکن بود اشتباه بکنند مردم را به اعوجاج برسانند. این‌ها را به عنوان حجج خود، حجت قرار داد حجت در زمین، میزان قرار داده! لذا؛ وقتی ما نگاه می‌کنیم، روایات هم در این زمینه فراوان، مثلاً فرض بکنیم که روایت معروفی که در مرآة العقول آمده، در بحار الانوار آمده، در جاهای مختلف آمده‌که؛ تعبیر این است که؛ بله، حضرت موسی بن جعفر علیه السلام فرمودند به هشام، یا هشام؛ «إِنَّ اللَّهَ عَلَى النَّاسِ حُجَّتَيْنِ: حُجَّةٌ ظَاهِرَةٌ، وَ حُجَّةٌ باطِنَةٌ، فَأَمَّا الظَّاهِرَةُ فَالرَّسُولُ وَ الْأَنْبِيَاءُ وَ الْأَئْمَاءُ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ، وَ أَمَّا الْبَاطِنَةُ فَالْعُقُولُ». می‌گه؛ حجت دو تا حجت است! یا ظاهر است یا باطن، ظاهر چیست؟ رسول، انبیاء، ائمه اگر وحی برای ما بود، و ما! چرا ما را نیاورده، حجت چون وحی به این‌ها قرار داده، این‌ها معصوم هستند! این‌ها میزان هستند! و حجت باطنی چیست؟ عقول عقل را برای ما قرار داده، بله اما نگفته که حجت ظاهري شما هم هستید! غیر معصوم هم هست، اگر وحی به همه نازل می‌شد، همه می‌شدند حجت ظاهري!

چرا گفته فقط؛ «فَإِنَّمَا الظَّاهِرَةُ فَالرُّسُلُ وَالْأَنْبِيَاءُ وَالْأَئْمَاءُ». چرا چنین گفته؟ عقل را داده به عنوان حجت باطنی که ما میز بدهیم که این حجت از ناحیه‌ی خدا آمده یا نه از ناحیه‌ی خدا نیامده! لذا؛ حضرت رضا علیه السلام فرمودند که؛ از امام رضا علیه السلام سؤال می‌کنند «فَمَا الْحُجَّةُ عَلَى الْخَلْقِ الْيَوْمَ» چیه بر خلق حجت اکنون؟ «فَقَالَ الرَّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ الْعُقْلُ تَعْرَفُ بِهِ الصَّادِقَ عَلَى اللَّهِ فَتَصَدِّقُهُ وَالْكاذِبُ عَلَى اللَّهِ فَتُكَذَّبُهُ». می فرمایند: عقل که با آن شخصی را که از طرف خدا ادعایی راستین دارد می‌شناسی. یعنی که از ناحیه‌ی خدا آمده را تو با عقل می‌شناسی، پس تصدیقش می‌کنی و شخصی را که از طرف خدا ادعایی دروغین دارد با همین عقل می‌شناسی پس تکذیبیش می‌کنی عقل را داده که تو بتوانی نبی را بشناسی، نبی را که بشناسی وحی را از طریق نبی می‌گیری، از طریق رسول می‌گیری، از طریق اهل‌البیت علیهم السلام می‌گیری، اگه نیاز بود هر کسی وحی را از طریق خودش بگیرد که چه لزومی داشت به این‌ها، ما می‌توانیم خوابی داشته باشیم، بله خواب داشته باشیم، کشف داشته باشیم، اما همین میز رحمانی و شیطانی دارد، این‌ها همه هست اما مؤید، فقط در تأیید است خواب‌هایی ببینیم که تعارض با وحی نداشته باشد، کشفی داشته باشیم تعارض با کشف نداشته باشد فقط تأیید است، فقط انگیزه است، یقینت را بیشتر می‌کند تذکر است، این اشکال ندارد، اما تا جایی که در تعارض نباشد، پس میزان شد چی؟ شد همان وحی، خواب به عنوان تأیید است، چرا؟ نمی‌توانیم خواب را بهش اعتماد بکنیم یا کشف را به خاطر این که معلوم نیست این رحمانی است یا شیطانی.